

sobo brezplačno) — da se polepša trg — da se pa tudi izprazni vaši žepi (tako svetuje nam dopisnik.) Stanovanja učiteljev, finančne straže in prostori za društvo bodo po njegovih mislih več koristili občini, kakor vaše obresti, katere občini plačujete. Vsi z občinskim denarjem nazaj, da se vse to sozida! Terjajte tudi da J. K., kateri je baje o času, ko se je železnica delala med našimi poglavarji bil (drugi so že pomrli), prestavi sedanjo postajo bliže trga, zakaj on je tudi to zakrivil, da stoji tako daleč od trga. Ali Središčani pozor! Če bote v vsem ubogali tega dopisnika, le gledé hranilnice ne storite tega, in to iz dveh uzrokov. Prvič radi tega ne, kajti ako bomo vse, kar nam dopisnik svetuje zidali, nimamo denarja, da bi ga v hranilnico dali, in drugič zavoljo tega ne, ker bi v upravni odbor naše hranilnice utegnili omenjeni dopisnik doiti, in to bila bi močna voda za njegov mlin. Mlel bi dobro, samo težko, da za nas. Pa še to dobroto bo ta gospod imel, ne bode mu treba peněz okoli (celo po noči) prositi, v hranilnici jih bo dobil, in kdo ve, ali bodo v takošni varščini — in bode li on svoje obresti potem tako redno plačeval? Dopisniku tudi ni po volji, da so Središčani s svojimi vlogami Ormožki posojilnici na noge pomagili (to je narodni zavod.) Čuden človek! Gospod dopisnik, toliko za odgovor Vašim trem dopisom. V četrtem (ker ste davno vže povedali sami, da bodo štirje) bodete brž ko ne dokazovali, da je slabo gospodarstvo starih in sedanjih poglavarjev zakrivilo, da še trg Središče občinskih nalog nima; tožili, da Vam sedanji poglavarji ne odstopajo prvih mest za vknjiženje Vaših tirjatev. V obče Vam želimo pri olepšanju trga večjo srečo, kakor jo je imel sedanji odbor. Morebiti se od Vas kraj občinskih poti vsajene lipe, hojke in vrbe ne bodo rezale in podirale, kakor se je to do sedaj godilo. Središčani.

Z južnega Pohorja (Ven iz blata')
 Že gre — pa samo, da je treba tiščati le tiščati. Mlad kmet s Keblja šel je bil te dni v Konjiško davkarijo, desетка plačevat ter je zahteval slovenskega potrdila. Ko pa se mu nemško, nerazumljivo poda, ponovi svojo željo. In ko se mu ugovarja, da že tako tudi velja, saj pozna „cifre“, ki so si povsodi enake, pa zavrne: „Dokler Vi gospodje meni ne daste pravice, ki mi gre, pa jaz tudi nič ne plačam, naj pa tedaj tudi velja, — srečno!“ V tem pa, ko prime za kljupo in gospodje — sicer jako prijazni, sami Slovani — vidijo, da če resnica biti, kmeta nazaj pokličejo: „No, pojdite nazaj, mož, bote že dobili, česar želite“, prekrižajo mu nemško pobotnico z opombo: glej uno stran, ter mu lepo po slovensko potrdijo. — Že gre tedaj — pa samo tiščati, tiščati je treba. Naši poslanci v Beču naprej, vse ljudstvo, pa zvesto za njimi

po vseh kancelijah in povsodi, kjer treba, to izdade. Mi imamo pravico slovenska pisma tirjati in dobiti, gosposke pa imajo dolžnost, nam jih dajati. Cele snopiče postav in ukazov imajo v svojih omarah, ki jim ukazujejo, nam slovenski pisati. Če so tu in tam gospodje zato nejevoljni, nič ne dé. Nam dajte naša pisma slovenska, svojo nejevoljo pa obdržite sami za se! Ljudstvo je na te tuje, krivične jarme še veliko huje nejevoljno in jih sito! — Kako dolgo bode še pa Vas treba tiščati, Vi g. notar v Konjicah? Vaše „štriltjevosti“ v tej zadevi je pa slov. Konjiški okraj in ljudstvo posebno čem dalje, bolj sito, tem huje, ker ljudje vedó, da ste Vi, kakor tudi Vaš stari pisar, za potrebo dovolj slov. pisave zmožni. Vrh tega pa ste tako izvrstnega slov. koncipijenta, ki ste ga še pred lauskim imeli, v kratkem spet iz svojega urada in iz Konjic bili izgrizli. Tedaj — doklej bote uganjali še te burke?

Izza Boča. (Liberalci — tihotapci.)
 Čudno sitni so nemško liberalci. Kakor židov, ki si ga komaj pri prvih oratih izbacnil, pa ti že pri drugih vratih spet svoj nos v izbo moli: „Niks ce handeln“? — tako so tudi nemško-liberalci. Še jih nismo pri prvih vratih z njihovo „slabo robo“, šulvereinom, izgнали, že nam pri drugem kraju drugo slabo robo, nemško-liberalno bauernvereinsko maslo ponujajo. Nek Appoth in Krummholz pošiljata na slovenske občinske predstojnike bauernvereinska vabila. Mi, ki za Bočem stanujemo, mislili smo si, da nas bode Boč pred tem novim navalom „nemško-liberalstva“ varoval; toda naš stari očak je bil premalo pazljiv. Lisjak se je skoz znamenito „Peklo“ in Poličansko sotesko tudi k nam primuzal. Nekateri občinski predstojniki so takoj spoznali krivega preroka in so ga hitro odgnali nazaj, od koder je prišel. Tako naj bi storili tudi drugi možaki. Naj spoznajo ti nemško-liberalci, da si Slovence z njihovim papirjem niti svoje peči kuriti neče. Niti gosp. Appoth, niti gosp. Krummholz ni tisti Jozue novega testamenta, ki bi naše slovensko ljudstvo pripeljal v obljubljeni deželo, kjer bi se cedilo mleka in strdi; ona bi Slovence le v ono deželo pripeljala, kjer se cedi „nemško-liberalno maslo“ in take dežele mi ne maramo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarjevič Rudolf še biva na otoku Lacroma in pravijo, da ostane tam s preyzv. soprogo vred tje do velike noči. — Razprave gledé proračunov poedinih ministerstev se vleko po času naprej. Levičarji napadajo hudo in surovo gospode ministre, desnica pa sedaj ali moléi ali pošlje po enega govornika iz svoje srede, prepuščevaje ministrom, da

se levičarskih komarjev otrešó sami, kakor so pač v stanu. Sklenile so se že razprave za ministerstvo notranjih zadev. dež. brambe pa za pouk in bogočastje, sedaj imajo v delu finančno ministerstvo. Tiskar Strache je gosp. ministra že dne 5. t. m. strašil, za njim se je dr. Heitsberg speljal silovito. kakor plaz po bregu. nad nj in isti den mu je v večerni seji potlej še pokazal svoje roge baron Sommaruga. No, minister vitez Dunajevski bode se jim gotovo pokazal viteza, ko jim bo odgovarjal. — Kakor vlada misli, odloži naj drž. zbor svoje zasedanje še pred veliko nočjo in snide se potlej, če ostane pri tem, še le jeseni meseca oktobra. Med tem pa bi se v maju mesecu deželni zbori sešli in za njimi v mesecu septembru drž. delegaciji, letos v Budimpeštu. — V Ljubljani se dopolnjuje mestni zastop in so v d. in z. volilnem razredu nasvetovani možje voljeni z ogromno vočino glasov. — Dež. predsedniku v Celovcu je umrla mati po daljši bolezni, grof Taaffe mu je izrekel vsled tega svoje sočutje. Malo za Celovcem so trije ulanci napadli deklino, ki je nesla mleko v mesto in le z vso silo se jih je ubranila. Enake reči pa so se pa tamkaj že bojda večkrat zgodile, ne da bi bili za to grdune kaznili. — V Gorici so zadnjo soboto slovesno pokopali grofinjo Chambord, bila je udovala po rajnemu grofu Henriku Chambord in velika dobrotnica ubožcev. — Za V. okraj Tržaške okolice bode dopolnilna volitev v mestni zastop; narodni kandidat Živic, dobi pa gotovo znatno večino, se vé, da irredentovci delajo na vse pretege za moža irredentovca. — Nagodba med ogersko in avstrijsko vlado bliža se koncu, kajti je naša vlada vzprejela predlog ogerske gledé davka na petrolej. — Ces. namestnik v Dalmaciji, baron Cornaro, je za plućnim vnetjem umrl. Iz Pulja je s 1. dnem t. m. torpetna flosila odrinila v Sudsko luko, da se združi z vojnim brodovjem drugih velevlasti.

Vnanje države. Bolgarski knez, Alexander battenberški, se brani vzprejeti pogodbo med Bolgarijo in Turčijo v tej obliki, katero so ji velevlasti dale. V tem se sklicuje na svoje ljudstvo, katero bi žalil, ko bi se udal želji velevlasti, v resnici pa mu bržkone te samé dajejo potuho. Podoba je vsa za to. — V Srbiji so novo ministerstvo dobili ali prav za prav skoro vsi prejšnji ministri so ostali, samo uloge so menili; na novo je vstopil le general Horvatović kot vojni minister. Ristić še tokrat ni imel sreče, sestaviti si svojega ministerstva. Avstrijska vlada mu je neki stopila na prste. — Grška kraljevina še vedno kljubuje in se brani položiti orožje, da-si ji narekujejo to vse velevlasti. — Na Ruskem pričinja se na novo izganjanje židov. Za prvo morajo se umakniti iz dežele vsi tuje židje. Nam bi to sicer bilo vse eno, kaj da počno Rusi z židi, toda bojimo se,

da jih potlej dobomo mi, imamo pa jih že itab več, ko je nam ljubo. — Poslaniška zbornica v Berlinu je vzprejela § 1. zakona, po katerem se dovoljuje vladi 100 milj. mark, da nakupuje zemljišča na Poznanskem in potisne tam take polagoma poljski živelj nazaj. To je blagi sad blage nemške omike. — V Padovi na Italijanskem se je te dni izvršila velika pravda. Ni manj 117 kmečkih ljudi je bilo zatoženih, ker so bili lani okoli Padove rogovilili ter tamkaj veliko škode napravili. Sodnija pa je vseh 117 izpoznala za nekrive. — Kakor so iz Belgije novejša poročila, je upor delalcev že vendarle blizu pri kraju. Delalci so ali že vzprejeli delo, ali pa se pripravljajo za tisto. Več tisoč pa jih bo ostalo brez dela, vsi namreč, kolikor jih so ga prej imeli po tovarnah, katere so v svojem uporu razdejali. Ničesar torej niso z uporom dosegli. — Ustaja v Sudanu je polegla in bodo se torej angleške vojne čete umaknile iz Egipta, ostalo jih bode samo nekaj v Kahiri pa v Aleksandriji egipt. podkralju za varuha.

Smešnica 14. Dva tatova sedita za enim ključem. Eden je bil ukradel uro, drugi pa kravo. „He, tovariš“, vpraša drugi, da tovariša malo podkuri, „koliko pa je na tvoji uri?“ „Meni se dozdeva“, odvrne mu prvi, „da je prav čas za tvojo dojvo.“

Razne stvari.

(Nove stavbe.) V našem mestu je sedaj živo gibanje, posebno pa se dela veliko za oplešanje mesta. Veliko in lepo poslopje, katero je tukajšnja hranilnica postavila, je že blizu gotovo, stolna cerkev se pridno in ukusno prenavlja in sedaj se mestni zastop pogaja s c. kr. erarom za „verpflegs-magazin“ na stolnem trgu. Ondi se ima stolna župnija postaviti, sedanje njeno poslopje pa razdreti in prostor se spremeniti v trg. Ali pride še tudi c. kr. gimnazija, odloči komisija, ki se snide dne 19. t. m.

(Smrt in pogreb.) V Ljubljani je č. g. Ivan Pribovšič, c. kr. vojni kurat, duhovnik naše škofije po daljši bolezni v četrtek dne 1. t. m. ter so ga v soboto dne 3. t. m. izročili hladni zemlji. Sprevod je bil, kakor se nam piše, sijajen in mi priobčimo v prihodnji „Cerkv. pril.“ več o tem blagem možu in vrlim duhovniku. Naj počiva v miru!

(Znamenje časa.) Dne 5. t. m. sta si stala dva duhovnika naše škofije pred porotno sodnijo v Celju, č. g. Anton vitez Wretschko, opat v Celju, pa č. g. Ivan Čagran, kaplan v Spitaliču. Zadnji je bojda opata žalil v nekem „poslanem“ v „Südst. Post.“. Znana prijateljica Slovencev, „D. W.“, je izdala vsled tega v tork izreden list, v katerem naznanja škodoželjna konečno rabsodbo. Vsled nje plača gosp. Čagran